

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 19 września 1922 r.

w sprawie organizacji władz górniczych i określenia granic okręgów górniczych w b. Królestwie Polskiem.

Na zasadzie art. 10 i 37 ustawy górniczej rosyjskiej (ros. Zb. Praw t. VII, wydanie r. 1912 Księga I, Dział I, Rozdział I i II), zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie funkcje, przepisane rosyjską ustawą górniczą dla Zachodniego Zarządu Górniczego, przewidziane w art. 46 i następnych, do art. 103 ustawy górniczej rosyjskiej, Księga I, Dział II i Rozdział II wraz z dopełnieniami i rozporządzeniami, sprawuje Wyższy Urząd Górniczy w Warszawie.

§ 2. Wyższemu Urzędowi Górniczemu w Warszawie podlegają następujące okręgi górnicze:

- 1) okrąg sosnowicki, w skład którego wchodzi następujące gminy powiatu będzińskiego: Mierzęcice (Sulików), Ożarówce, Bobrowniki, Wojkowice Kościelne, część zachodnia gminy Gzichów, północno-zachodni skrawek gminy olkusko-siewierskiej i południowo-zachodnia część gminy górniczej.
- 2) okrąg dąbrowski, w skład którego wchodzi z powiatu będzińskiego: pozostałe części gmin Gzichowa, Górniczej i Olkusko-Siewierskiej i gmina Łosień, a z powiatu olkuskiego gminy: Sławków, Bolesław, Kidów, Pilica, Żarnowiec, Wolbrom, Jangrot, Rabsztyn, Sułoszowa, Minoga i Cianowice, wreszcie cały powiat miechowski. Dokładna granica między

okręgami dąbrowskim a sosnowickim będzie jak następuje: z punktu położonego na granicy województwa śląskiego w tym miejscu gdzie się schodzą granice nadań górniczych: „Hr. Renard” № 165 i „Maurycy” № 56 linja ta będzie ku północy granicą pomiędzy nadaniami: Tow. Sosnowickiego i Hr. Renarda, obchodzi ku zachodowi północną granicę nadania „Fanny” № 162, idzie dalej ku północy wschodnią granicą nadania „Luiza” № 199, obchodzi ku zachodowi północną granicę tegoż nadania, idzie dalej na północ między nadaniem „Małobądź” № 209, a nadaniem „Środula” № 140 i będzie wzdłuż wschodnich granic nadań „Nadzieja” № 210 i „Anna” № 211, następnie okrąży od zachodu i północy nadanie „Aurora” № 834, idzie granicą nadań „Gzichów” № 212, „Inocenty” № 213 i „Aniela” № 214 i trzymając się tej granicy będzie korytem rzeki Przemszy Czarnej do punktu, w którym stykają się nadania „Alma” № 245, „Aniela” № 214 i „Kazimierz” № 134. Dalej będzie ku północy pomiędzy nadaniami „Alma” № 245 i „Kazimierz” № 134 do punktu zetknięcia się nadań „Alma” № 245, „Kazimierz” № 134 i „Piekło” № 646, od którego to punktu zwraca się na wschód między nadaniami „Piekło” № 646 i „Kazimierz” № 134 aż do zetknięcia się z nadaniem „Łęgnice” T-wa Łągisza i od tego punktu idzie dalej granicą nadań T-wa Łągisza i T-wa Flora aż do drogi kolei żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, a trzymając się tej linii dochodzi do granicy gminy Rokitno, wchodzącej w skład okręgu częstochowskiego.

- 3) okrąg częstochowski, który obejmuje województwa: warszawskie, łódzkie i z województwa kieleckiego cały powiat częstochowski oraz z powiatu będzińskiego gminy: Rudnik Wielki, Choroń, Żarki, Niegowa, Włodowice, Kromaków, Rokitno, Siewierz, Poręba Mrzygłodzka, Pińczycze i Koziegłowy.
- 4) okrąg radomski, obejmujący województwa: lubelskie, białostockie i kieleckie za wyjątkiem powiatów: częstochowskiego, będzińskiego, miechowskiego i olkuskiego, które włączone zostały do wyżej wymienionych okręgów górniczych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1922 r.; jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie podziału b. Królestwa Kongresowego na okręgi górnicze z dnia 2 kwietnia 1919 roku (Monitor Polski № 81 z dnia 9 kwietnia 1919 r.).

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger